

доволствія, да благодарява сѣкое свое мечтаніе и да плава въ сластоустрасіе то. Обаче минало бѣше много време, що и отъ тѣхъ онъ ся угнулъ: заради чегото то употребленіе и най изрядни те увеселенія станали му бѣха гнусни: коя то ся трудеше да ги измѣни, толко юще по много посрѣшнуваше на сички те сытость. Недѣла та си душа, ся мучеше отъ начумренѣ и начумѣрость, и нестерпимо злоудоволствіе, коя то, гдѣ то в ако бы отивалъ, севадѣ содружникъ му бѣше. Нѣкоя си болѣсть, коя то бѣше го обладала заради безчинно то си докарванѣ, принудилъ го бѣше да мысли, чи благополучіе то не стои на разточителскій животъ, женонодобный, и сластоустрасный, и опредѣлимъ бѣше да го подири и поиска въ обученіе то и достоинства тѣ.

Голѣмо то си богатство намѣрилъ лесно защители и пріатели: извѣстія тѣ, колко то въ описанія та си придобылъ бѣше, лесно направиха го да го иматъ, чи е весма искусенъ за най велики те царски подлосы (маслахати), той скоро ся воскачи отъ степень на степень до най высоки тезаслуги, догдѣ стигна въ верховно то Визирско прислуженіе. Тогда подлоси те начнаха да го обыкають отъ сѣноя страна, иногда царски те заповѣди, чести те жалби и прошенія та, кои то му ся даваха отъ подданицы те, не го оставиха нито една минута. Мечтанія та женонелстовнаго Монарха, женско то непокойство, кое то испытываше отъ царска та налата, договорни те прелуцанія завистли-